

tentari debet, ut in dict. l. 75. Tauri (quæ est lex. 14. tit. 11. lib. 5. Recopil.) & ita in populo, seu villa retrahente jurisdictionem venditam, observant Montalvus, & Didacus Pere-sius in locis *supra* allegatis. Et an ultra dictum tempus virtute restitutionis possit oppidum admitti, quandoquidem prædicta lex 8. tit. 11. lib. 5. Recopil. solum specificè excluderit restitutionem ex defectu ætatis, vel ex causa absentia, ibi: Corran contra los menores de veinte y cinco años, quier sean de edad popular, o adulta, y esto mismo entre los absentes; atque ita, cum lex restitutionem excludens, ut odiosa, ad alios casus non debeat extendi, nec sublata censetur, ex Parisio contra 13. num. 43. lib. 1. Sfortia de in integrum restitutione, l. part. quest. 15. art. 1. num. 16. cum sequenti, præsertim cum jure communii adversus hunc retractum competat communitiati restitutio, ut in c. constitutus, de in integrum restit. disputat Tiraquel, lib. 1. de retractu, §. 35. gloss. 2. n. 9. Matienço in dict. l. 8. glossa 11.

19. Et utrum venditis pluribus terminis simul in una scriptura, liceat aliquos ex eis redimere, seu retrahere, aliis relictis & disputant Afflictis in tractatu, de jure protomieos, §. rescriptum, num. 6. Tiraquel. de retractu linag. §. 23. glo. 2. à num. 6. ubi ait de hac re esse text. expressum (nisi oscitante inspicatur) in cap. constitutus, de in integr. restitutio-ne, Cifuentes in l. 71. Tauri, Gomez ibi. num. 15. Matienço in l. 7. glo. 7. num. 31.

17. Quod si Princeps, Dominus, aut villa, cum facultate Regia vendiderit pascua publica, seu terminos, in quibus aliquod oppidum, communiam, quoad usum, habuerit; meritò dubitari poterit, an oppido communiam habenti competit talis prælatio, & retractus? Cujus dubij resolutio ex *supra* dictis pendet. Si enim communias hæc, fuerit in parte dominij, vel proprietatis, utique habebit locum retractus, ex dict. l. 55. partitæ, ex his quæ ibi tradit Gregor. Lopez in scholio, verbo, Comunalmente deso uno, & aliis *supra* relatis. Sin autem tantum habuerit Oppidum alienum jus pascendi ex servitute, vel pacto, aut concessione, retractus utique locum non habebit; sed cum tali servitute, &

juris pascendi onere in emptorem pascua, seu termini transibunt; ut præter Gregor. ubi proxime, observant Tiraq. de retractu linag. §. 1. glo. 7. ex num. 54. Matienço in l. 13. titul. 11. lib. 5. nova Recopil. gloss. 3. num. 12. & 13. Joan. Guttierr. in pract. lib. 2. quest. 167. per totam. Et licet contrarium resolu-tum à nobis sit in oppido, & villa, quando pascuorum suorum, aut terminorum ejus sit venditio, in illo casu vi-get major æquiratis ratio circa terminos in suo territorio comprehensos, & specialis causa, ut retractum habeat; & sufficiit ita judicatum pluries, & minimè sunt mutanda, quæ diu certam interpretationem habuerunt, ut in l. minime, ff. de legibus.

CAPUT XXXI.

Locatio pascui publici an jure permis-sit? quomodo facienda? & quibus personis sit interdicta?

SUMMARIUM.

- 1 *Pascua publica abusivè (que vulgo vo-cantur, proprios del Concejo) utrum possint locari? & ibid. de l. 4. tit. 5. lib. 7. Recop. & num. 3.*
- 2 *Communiter quod possidetur, naturaliter negligitur.*
- 4 *Subbaßatio publica de jure communi non est necessaria in omni locatione rerum publicarum, secus de jure Re-gio.*
- 5 *Dies certus debet assignari, ut locatio pascui publici concludatur: & ibi de l. 10. tit. 15. lib. 2. Ordinamen-ti.*
- 6 *Limitatione pascui publici facta, utrum admittatur novus licitator, & an pri-mus possit variare.*
- 7 *Locatio pascui publici debet fieri pre-cedentibus praconis, & per quos dies debeant fieri.*
- 8 *Traconia non sunt necessaria in oppido. ubi non adeat Preco, dummodo adi-ctum ponatur, vel alio modo locatio, & ejus dies manifestetur.*
- 9 *Pascuum publicum locari debet plus li-citanti.*
- 10 *Locatio Pascui publici non omnibus est permissa? & que personæ ab ea ar-ceantur? n. 11.*

Caput

XXXI.

129

11 *Iudex, Tabellio, seu Decario oppidi, vel villa, pascua publica non possunt conducere; & num. 12. & 13. & 14. Bene tamen conducere possunt pascua publica, quæ solutioni decimatarum ali-cujus Ecclesie deserviant numer. 13.*

16 *Locatio, vel conductio pascui publici, si ab aliquo non prohibito facta fuerit, & postea conductor suscepit officium, ob quod à tali conductione arceatur, an semel susceptam perficere posse.*

17 *Locatio pascui publici debet fieri per-sonae idoneæ, & de panis statutis contra eos, qui legi prohibenti fraudem faciunt.*

18 *Licitatio (vulgo, postura del quar-to) utrum habeat locum in locatione pascui publici.*

19 *Expenditur text. in l. Lucius, §. fin. ff. ad municipalem.*

20 *Agitur de l. si tempora, C. de fide instrumentor. & jure hastæ fiscali, libr. 10. & de leg. 5. titul. 13. libr. 9. recopilat. & de l. 6. & 8. & 21. eodem tit. & libro.*

21 *Licitatio quarta partis, quæ pluribus in locis ex consuetudine admittitur; & juri, & rationi convenit: & nu-22. utrum citra consuetudinem admit-ti debeat.*

23 *Licitator primus pascui publici, utrum pro eodem pretio preferri debeat licita-tori secundo? ubi de leg. fin. C. de locatione prædiorum civilium, lib. 11. & del. citem ferro, §. fin. ff. de publicanis, & vestigalibus, & n. 24. & 25.*

26 *Locatores antiqui regalium bonorum, utrum preferantur novis? & ibi de l. congruit, C. de locatione prædiorum civilium, lib. 11.*

27 *Ius prelationis, seu retractus pro pascuo locato, an procedat in fratribus de la Mesta? remissive.*

Pascua publica, quæ usui vicinorum sunt destinata, & communia sunt, locari non posse eis invitatis, & renuen-tibus, *supra* ostendimus. Sed præter hæc inveniuntur, quandoque in ali-quis oppidis alia pascua, quæ publica etiam nuncupantur: non quod in usu sint communia; nec singulorum utilita-ti deserviant; sed quia inter alia bona (quæ vulgo, proprios del Concejo vocamus) sunt, & in ejus dominio connume-rantur: quia tamen eorum redditus, seu

emolumentum pro necessitatibus publi-cis Oppidi, seu Concilij in communi distribui, & erogari debent: pascuorum publicorum nomenclaturam non in-pte recipiunt, ut diximus *supra*, in cap. 2.

Hæc autem pascua, sicuti ex decreto Decurionum vel Populi, aut Uni-versitatis, ejus nomine, poterant, si commodiū visum fuerit administrati, per œconomum, vel aliam personam publice ad id deputatam: ita etiam, & poterunt locari, ut de aliis bonis cuiuslibet Oppidi, tradit lex 4. tit. 5. lib. 7. Recopil. Quinimo cum frequenter na-turaliter negligitur, quod communiter habetur, ut in l. 2. Cod. quando, & qui-bus, quarta pars, debeat; semper utili-or videtur talium bonorum locatio, ut expreſſe advertit Azevedo in dict. l. 4. gloss. 1. quod eadem verborum pa-raphrasi, dixerat Avendañus in capi-tibus Praetor. 2. par. c. 12. n. 1.

Forma autem, quæ in pascui publici locatione est servanda, designatur in dict. l. 4. titulo quinto, lib. 7. ibi: Quan-do los bienes propios, y rentas de las ciude-des, villas, y lugares de nuestros Reynos se huelieren de arrendar, mandamos que sea señalado dia cierto por el Concejo, por pregón publico, quando el arrendamiento se ha de hacer, y rematar, pregonandolo por nueve dias, señalando despues dia para el remate, y se rematen en aquel que mayores precios diere, con tanto que no se arriende, ni re-mate en las personas prohibidas por la ley precedente, y aquella en quien se hiziere el remate, haga juramento, que no tomo las dichas rentas para las dichas personas prohibidas, ni alguna dellas, sino para si, so pena, que el que lo sacare para otro que sea de las dichas personas prohibidas, incurra en las penas de la ley procedente, y que torne a la al moneda la dicha renta, y se arriende en la manera susodicha, & cum hæc lex formam con-tineat, ut ex ejus serie constat; speci-ficè, & ut vulgo jactatur, ad unguem est servanda, ex doctrina Felini in cap. cum dilecta, de rescriptis: & de jure communii jam erat provisum, locationem pascui factam contra for-mam assuetam omnino corrue-re, & prorsus esse nullam, ut in l. 1. C. de pascuis publicis, lib. 11. Felinus in cap. cum M. col. 3. de constit. Baldus in rubrica, Cod. de rescindenda; & quia passim plures in proposito nascuntur

R

lites, licet Azevedo, & Avendanius aliqua pro ejus vera interpretatione, & praxi; ubi supra prænotaverint, non tamen, eorum dicta referre (quia maxime hujus capituli thesi conducunt) & quædam de novo adjicere, erubescam.

Plura ergo, ex d. l. Regni, in tali locazione sunt attendenda, & observanda.

4 Primum, quod licet de jure communi non sit necessaria subhastatio publica, in omni locatione rerum publicarum, ex Gloss. verbo, Predic., in l. quævis, Cod. de vendendis rebus civitatis, lib. 11. & in l. 3. verbo, Licitatio, C. de fundis patrimonialibus, lib. 10, tamen ex dict. l. Regia, quoties pascua, vel cætera bona publica sint locanda, subhastatio præcisè est habenda; omnis enim dictæ legis Regiæ series in id tendit.

5 Secundum, quod ad istam locatiōnem concludendam, debet assignari dies certus, ut patet ex dictæ legis Regiæ verbis, ibi: Que sea señalado dia cierto, & facit lex 10. titul. 15. lib. 2. Ordinamenti, ibi: E se señale dia para el remate, quod in id tendit, ut licitatio fiat aperte, & palam; ut in l. ea qua, S. fin. ff. de contrabenda emptione.

6 Postquam autem dies fuerit assignatus, etiam si aliquis fecerit licitationem (quæ vulgo dicitur, Postura) non est admittendus, jam enim est jus quæsumum intra terminum licitanti, nec post fas est variare; ut docet Platea in l. 2. C. de fund. Resp. libr. 11. Bart. in l. si tempora, Cod. de fide instrumentorum, lib. 10. Avend. in dicta 2. parte Praetorum, c. 12. n. 3. Azevedo in d. l. 4. n. 6.

7 Tertiò, quod locatio debeat fieri præcedentibus præconis, ut patet in dict. l. Regia, ibi: Por pregón publico, & ibi: Tregonandolo por nueve dias, quæ verba tamquam posita in gerundo, denotant formam præcisam; quod tamen de jure communi, quoad numerum dierum præconij, arbitriuum erat, ex Bart. in l. licitatio in princip. ff. de public. & vestigal. Platea in dict. l. si tempora, & in l. 1. C. de venden. reb. civit. lib. 11. Menochio lib. 2. centuria 2. casu 171. numer. 28. & casu 129. per totum, Montalvo in l. 40. titulo quinto, partita 3. Rebuffo in praxi, 2. tom. tractat de præconis, hoc tamen tempus, ex justa causa extendi posse, non vero coactari, dubium non est, ex

Ayendanio, & Azevedo jam citatu. Vnde dies in quo fit el remate, non debet esse, ex novem illis diebus ad præconia assignatis, in quibus nihil est innovandum, ut in l. sive pars, C. de dilationibus.

Quinimo in villis, seu oppidis parvis, ubi non adest Præco, absque ejus voce poterit fieri locatio, dummodo in valvis Ecclesiæ, vel in alio loco publico, & consueto, apponatur edictum, quo manifestetur exposita esse rem locationi, cum assignatione diei, vel si voce tubæ, aut campanæ fiat convocatio (quæ vice præconiis fungitur) ut probat text. in l. loca, & ibi notat Platea, C. de locatione prædiorum fisc. lib. 11. Angelus in Authentico, de alienatione, & emphyleusi, S. hoc etiam, collatione 9. Bart. in l. 1. C. de pascuis publicis, tradit Azeved. ubi proximè, num. 8. & 9. ex Avendanio d. c. 12. num. 20. Nec erit necessarium, quod quilibet die ex novem, præconia fiant, sufficit enim interpolatim præconizari per illos dies, ex Glos. verb. Continuatis, & ejus Additione in c. quævis, de officio Ordinarij, in 6. Ex quo colligitur, quod etiam in tempore continuo à Judice assignato, datur dies ad quietem, quam Gloss. allegat Oroscius in l. 1. ff. si quis cautionibus, pro quo videndum est Aviles in c. 32. præt glo de pegujar, n. 5.

Quartum, quod debet locari res plus licitanti, ut patet in dict. l. Regia, ibi: Y se rematen en aquel que mayores precios diere, quod & de jure communi ita sancitum erat in authentica, hoc jus porrectum, C. de sacrosanct. Ecclesiæ: ut in d. l. si tempora: nec debet esse locus gratificationi, & per Berachinum de Gabellis, 2. part. questione 9. facit Gloss. in cap. venerabilem, de electione, notat Rebuffus ubi supra, artic. 7. gloss. unica, n. 18. Avend. ubi supra, n. 7. & Aviles. Et quid debeat attendi, ut licitatio melior, aptiore dicatur? colligi potest ex l. cum qui emit, & melior, cum duabus, ff. de in diem addictione, Luc de Penna in l. congruit, C. de locatione præd. civilium, Rebuffus, & Aviles supra relati. Et an per majorem licitatem liberetur primus licitator, tradit pluribus relatis Azevedo in d. l. 4. n. 26.

Quintum, quod hæc locatio, non omnibus est permitta nec fieri potest, ex verbis dictæ legis Regiæ, ibi:

con-

Con tanto que no se arriende, ni remate en las personas prohibidas por la ley precedente.

11 Ut autem sciamus, quæ personæ arcentur ab ista conductione, de qua agimus; est necessario proponenda litera dictæ legis 3. codem titul. & libr. quæ sic se habet: Mandamos, que ningun Alcalde, ni Justicia, ni Reginor, ni Turado, ni Merino, ni Alguacil, ni Mayordomo, ni Escrivanos de Concejo, ni del Numero, ni otros Oficiales que han de ver bazienda del Concejo, no sean arrendadores, ni recaudadores por mayor, ni menor, ni sean fiadores, ni abonadores, ni aseguradores de rentas de proprios, y Concejales, ni de rentas Reales de las ciudades, villas, y lugares donde tuvieren dichos oficios. Quod & de jure communi, licet non tam specificè, ita erat dispositum, in toto titul. C. quibus ad conductionem, lib. 11. Unde, cum in d. l. Regia numerentur personæ prohibitas; extra eas ibi numeratas, omnes admittentur, ut in l. ad officium, C. communi dividando, & ex regula l. cum pretor, ff. de judiciis, & l. quod in rerum, S. si quid post, de legat. 1.

12 Itaque in primis, ex dict. l. Regia, quilibet Judex prohibetur prædictam conductionem facere. Unde etiam comprehenditur Judex, qui vulgo dicitur Alcalde de la Hermandad, cum & sub voce illa, que ningun Alcalde, ni justicia, comprehendatur, & in eo, sicut in aliis Judicibus, eadem ratio militar.

13 Item, neque poterit Tabellio de numero admitti ad tales conductiones: quod etiam antea provisum erat in l. 4. 5. & 9. tit. 10. lib. 9. Recop. notat Azeved. in l. 3. num. 1. Aviles in c. 32. pretorum, gl. verb. Oficiales; & apud Romanos odiosum fuit, ut ex Suet. Tranq. & aliis tradit Tiraq. de nobil. c. 33.

14 Præterea nec Decuriones debent admitti ad hanc conductionem; quod etiam advertit Bobadilla lib. 2. polit. cap. 12. numer. 42. & facit l. 10. tit. 6. lib. 3. Recop. Avendan. & Aviles ubi supra. Paz in praxi, 1. tom. 8. parte, cap. amico, nec etiam cæteri Concilij ministri, (qui vulgo dicuntur, Oficiales del Concejo) Menchaca de succession creatione, 1. part. lib. 2. S. 15. num. 12. Unde, & Deputatos, & Procuratores ipsius Concilij prohiberi à tali conductione ex mente ipsius legis Regiæ certissimum est; licet Avendanius in cap. 19. pretorum, num. 24. aliud

senserit; & Azevedo in Procuratoribus cuiuslibet villæ dubitaverit, in dict. l. 3. num. 2. in fin. Quinimo, nec Advocatos populi posse similes conductiones facere, expressè dispositum est, circa reditu Regios, in l. 4. titul. 10. lib. 9. recipil. nec conductorum poterunt esse fidejussores; ut in dictis legibus Regiis disponitur; & facit text. in l. Curialis, C. locati, Platea in l. si quis Procuratore, C. de Decurionibus, lib. 10. Boerius decisi. 313. num. 2. Aviles dict. c. 32. verbo, Oficiales, ubi extendit ad Sacerdotes, & milites.

Cum tamen haec prohibito conductionis respiciat tantum bona Conciliij, ut patet in d. l. 3. ibi: De rentas de proprios, y Concejales, & ibi: De las ciudades, villas, y lugares donde tuvieren los dichos oficios: Consequens erit, quod si pascuum publicum, quod locatur, deserviat solutioni decimatum alicuius Ecclesiæ, vel Monasterij, aut personarum Ecclesiasticarum, non habebit locum prohibitio: etiam si in eis consideretur illa tertia pars, quæ Regi nostro adjudicatur; quia debet attendi natura, & qualitas decimatarum, & non reditus Regi, quoad prohibitionem, ut docet Azeved. in d. l. 3. num. 3. Bobadilla d. lib. 2. politic. c. 12. num. 59. Mixtum enim semper regulatur à potentiori, ex Farin. in fragmentis, verb. Mixtum, num. 260. Et prohibitionem d. legis Regiæ, intelligi debet circa conductionem pascui, vel bonorum Vici, seu pascui civitati, aut villæ uniti, necessariò facteri debemus; cum Vicus pars civitatis sit, ut latius in alio capite diximus.

Si autem locatio, vel conductione pascui publici, facta fuerit in tempore habili, & postea conductor fuerit electus ad officium Judicis ordinarij (vulgo Alcalde ordinario) aut Decurionis, vel suscepit aliquid officium, ex notatis in dict. l. Regia, bene poterit conductionem perficere, & tempore ejus potiri; ut in l. Decurio, ff. de Decurionibus, ubi licet Decurio prohibetur conducere redditus suæ civitatis, non tamen prohibetur retinere; & quia multa à principio fieri prohibentur, quæ tamen facta tenent, & sustinentur, ex Glos. in l. si quis, ff. de acquirend. possit, & in l. longa, ff. de mort infer. & communiter notatur in l. parte furioso, ff. de bis qui sunt sui, ve-

R 2

etiam juris. Et ex eo, quod qualitas, seu inhabilitas semper debet attendi tempore, quo admittitur quis officium, & ad actum; cap. si eo tempore, de præbendis, in sexto, l. 2. C. de excusat. tutorum. Et facilior est retentio, quam acquisitionis; advertit Bobadilla d. cap. 12. num. 16.

17 Ultimum requisitum est, quod talis locatio pascui publici, fiat personæ idoneæ, & cum fidejussoribus, præsente Judice, vel saltem presentibus officialibus Reipub. quibus à Concilio id fuerit commissum: & aliter facta licitatio, non valebit; ex Baldo in l. fin. C. nova vestigalia; Avend. dict. capit. 12. prætorum, num. 6. Et conductor debet jurare, quod nomine alicuius personæ ex prohibitis, non facit talam conductionem, sed sibi, sine simulatione, & fraude; ut expresse disponitur iu dict. l. 3. & 4. ubi assignantur poenæ contra eos, qui in fraudem dictarum legum conduxerint: & prosequuntur Doctores supra relati.

Ultra personas tamen in dicta lege tertia, nominata, prohibetur expresse conductio defensarum, de rera, illis qui pecora non habuerint, ut in l. 23. titul. 7. lib. 7. nova recop. ubi contrarium tentantibus, & talam conductionem facientibus imponitur pena verbationis.

18 Sed an in locationibus pascui publici, post licitationem alicui factam, possit quis plus offerens admitti contra eam, per adjectiōnem (quam vulgo vocamus, (Del quarto)) sibi solet controverti.

19 In qua questione negativa pars firmitatur, ex text. expressio in l. Lucius, §. fin. ff. ad municipalem, ibi: Idem respondeat, si civitas nullam propriam legem habet de adjectiōnibus admittendis, non posse recedi a locatione, vel venditione prædiorum publicorum iam perfecta; tempora enim adjectiōnibus præstituta ad causas fisci pertinere, ubi Dionysius Godofredus, Cujacius libr. 2. observationum, c. 24. & lib. 6. c. 10. Avend. d. c. 12. num. 12. usque ad 12.

20 Præterea, quia leges tam juris communis, quam Regni, quæ novum licitationis augmentum concedunt; in redditibus, & bonis Regiis tantum loquuntur, ut ex text. in dict. l. si tempora, C. de fide instrumentor. & jure basta fiscalis, libr. 10. ibi: Cum etiam augmen-

tum te facturam esse profitearis; adi Rationalem nostrum, ut justam uberioris pretij oblationem admittat. & illud verbum, Rationalem nostrum ita indicat, quod intelligi debet de illo (quem in Regno Castellæ vocamus, Contador mayor de bazienda) ut declarat Pancirolus in notitia urbisque Imperij in Orientali. c. 87.

& in Occidentali, cap. 11. Lucas de Penna in l. si quando, verbo, Rationales, C. de bon. vacan. libr. 10. Boerius decisio ne 295. numer. 12. cum duob. seqq. & text. in l. 5. tit. 13. lib. 9. Recop. ibi: Mandamos, que despues que los nuestros Contadores mayores huyieren rematado de positimero remate las nuestras remas, que dende en adelante no las puedan mudar, ni recibir mayor precio, ni puja, ni media puja, ni otro precio mayor, ni menor: Salvo de consentimiento de las partes a quien toca, ó si la puja fuere tanta quanto monta la quarta parte de la renta, y no en otra manera: Y si lo, nuestros Contadores lo contrario fizieren, que no vala, y aquellos que seyendo en otro rematada, la pujaren, y mayor precio dieren, salvo como dicho es: que paguen en azos la puja, no aya la renta, & mandamos a los nuestros Contadores, que juren en el nuestro Concejo de lo ansi guardar. & idem in l. 6. & in l. 8. & 21. d. titul. 13. lib. 9.

Hac tamen adjectio licitationis in quantitate quartæ partis, sicuti in redditibus Regiis; ita in pascuis publicis, vel prætextu consuetudinis, vel legis municipalis poterit, & solet multis in locis practicari; & talis consuetudo, seu municipalis lex, & valet, & tenet, ac omni rationi consona judicatur; ut ex Platea in l. fundi, C. de locatione præd. civil. libr. 11. & in dict. l. si tempora, observat Avendanius dict. cap. 12. num. 11. vers. & idem esset; & facit tex. in dict. l. Lucius, §. fin. ff. ad municip. ibi: Si nullam legem civitas propriam habeat, quia hæc locatio pascui in præconium emititur, ut quandoque fiat cum conditionibus, & qualitatibus jurium Regalium, vel legum, del quaterno de las alcavadas.

Non tamen existente consuetudine, vel lege municipalí (ut nuper diximus) post adjudicationem factam, nulla licitatio admittitur; ut in l. 1. & 2. C. ne fiscus rem quam rendiderit l. quamvis incrementum, & l. fin. C. de vendend. rebus civitatis, libr. 11. l. si hypotecas, C. de remissione pign. Affl. & decis.

decis. 340. Azeved. in l. 2. titul. 1. lib. 2. recop. num. 13. Guttier. libr. 1. practic. quest. 38. num. 2. Gironda de gabellis 2. par. §. 1. num. 7. Lafarte eod. tractatu 2. par. §. 1. num. 7. Etiam prætextu restitutionis, nisi sit valde æstimabilis, & ponderosa quantitas (quæ de novo adjicitur) ut in l. 5. titul. 19. part. 6. Avendanius, ubi supra, n. 12. Bobadilla omnino videndum libr. 3. pol. cap. 4. num. 20. que tamen in una locatione, semel, non bis, debet etiam pro quacunque summa concedi, & ejus intuitu adjudicatio (vulgo, El remate) aperiri: Boerius decision. 248. Aviles dict. capit. 32. glo. De pujar, num. 13.

23 Nec denique in proposito silere possum, utrum quando alius plus offert, & locationis pretium, a primo licitatore, vel pensionem oblatam auget; possit primus licitator pro eadem quantitate, vel ipsomet pretio præferri? Quia in re primum licitatorem præferendum esse, non ineptè deduci potest, ex l. fin. in fine. C. de locatione prædiorum civil. libr. 11. ibi: Si vero pro tali prædio ab altero conductore offeratur augmentum: sit in arbitrium conductoris prioris, cui res ad tempus locata est, ut si ipse, quod alter adject, obtulerit, maneat penes eum temporalis illa conductio. Et ex l. cotem ferro §. fin. ff. de publit. & vestigal. Quorum jurium authoritate, id expresse firmavit post Alberi. in l. 2. C. si in causa judicati pignus captum sit, Greg. in d. l. 5. glo. 2. ad finem.

24 Sed eorum salva pace, contrarium verius est; nam in omni casu, pascua publica, sicut & alia bona oppidorum plus licitanti sunt concedenda: ex Bart. in l. licitatio, ff. de publicanis, & vestig. & dict. l. si tempore, Angel. in l. 1. qui bona, ff. de pignoribus, & facit dict. l. 4. titul. 5. libr. 7. recop. ibi: Y se rematen en aquel que mayores precios dicere.

25 Nec contrarium probant, dicta lex fin. C. de locatione præd. civil. & lex, cotem ferro, §. fin. procedunt namque in redditibus Regiis, & tributis fiscalibus proper eorum speciale privilegium, ex Glo. verbo, Maneat, in dict. l. fin. Bart. in l. vestigal. §. 2. ff. de public. Iaf. in l. qui Roma, §. cohæredes, n. 28. ff. de verbis oblig.

26 Quemadmodum, & idem privile-

gium habent locatores antiqui regalium bonorum, quod novis anteponantur, pro eadem pensione, ut in l. congruit, C. de locatione prædiorum civil. maxime facta adjectiōne (vulgo, paja del quarto) ut docet Platea in dict. l. si tempora, num. 3. vers. Sed namquid primus emptor admittetur ad offerendum, Aviles d. c. 32. n. 15.

An vero hoc idem procedat in quibuscumque pascuis conductis, per consocios, seu fratres universitatis, & concilij de la mesta, ex speciali privilegio eis à nostris Regibus induito, & quomodo debeat intelligi? vide l. 1. tit. 6. qui inscribitur, de las poffessiones, y pastos, como se ganan, conservan, y pierden, in quaterno legum Mesta, & in quo statu conductor defensæ, vel existens publici, debeat eum in ultimo locationis anno relinquere? disputat Joseph. Ludovicus decis. Perusina 62. 2. parte.

CAPUT XXXII.

Vicini alicuius Oppidi litigantis super pascuo, vel qui communitatem habent in eo, utrum sent legitimi testes in pascui lie? & de personis, quæ vulgo nominari solent à concilio, ut positionibus respondeant.

SUMMARIUM.

1 Vicini, cives, & singulares de universitate, in re principaliter eam tangentे, regulariter in testes admitti possunt. Quod non procedit, si causa, & lis, singulorum commodum quo quomodo respiciat, numer. 2.

3 Causa, & lis quando dicatur spectare ad universitatem, & non ad singulos; & num. 4.

5 Pascui lis tunc ad universitatem spectare dicuntur, si pascuum sit ex bonis quæ vulgo vocamus, Proprios del Concejo.

6 Pascui lis dicetur singulorum utilitatem respicere, si in tali pascuo vicini possunt animalia sua immittere, & quamlibet in eo commoditatē habent.

7 Vicinus pauper, & inops, qui pecora non habet, ut pascuo publico univer-